

Základní informace o jedovnickém kostele a jedovnické farnosti

Obsah:

1. Citace z Vlastivědy moravské r. 1902	str. 2
2. Historie jedovnického kostela	str. 3
3. Moderní výzdoba interiéru jedovnického kostela	str. 4
4. Ostatní obce farnosti	str. 7
5. Stručný výpis událostí jedovnické farnosti od roku 1935	str. 9

1. Citace z Vlastivědy moravské, 1902, autor Jan Knies

Dříve bývala zde i tvrz, o níž se dočítáme častěji, posledně r. 1569. Stávala u kostela na místě vyvýšeném, částečně za hřbitov upraveném, kde dosud lid říká „na Valech“.

Církevní záležitosti. Jedovnice jest sídlem děkanství, k němuž náležejí fary: Adamov, Babice (v okr. Brn.), Blansko, Doubravice, Jedovnice, Křtiny (v okr. Brn.), Lípovec, Molenburk, Ochoz (v okr. Brn.), Ostrov, Petrovice, Rájec a Sloup. Nyn. děkanem jest Fr. Šplíchal, far. v Petrovicích. Děkanství bylo původně v Blansku, odkudž r. 1733 přeneseno na Jedovnici. K faře v Jedovnici náležejí: Jedovnice, Kotvrdovice, Rogendorf, Vilémovice, Rudice, Senetářov s různými samotami (úhrnem 5122 duší). Patronem jest kníže Salm.

Původní chrám sv. Petra a Pavla byl kaplí, která r. 1671 byla přestavěna a zvětšena a r. 1680 opatřena věžemi. R. 1783 kostel opětně přestavěn, později po velikém požáru, který r. 1822 zničil kostel i faru, zřízen znovu, kopule větší věže snesena, a zvony přelity. Chrám stojí na návrší při sev. straně obecní, jest 37 m dl., 12 m š. a 13 m v. (s oratoriemi). Jest klenut, byl opatřen varhanami r. 1802, které r. 1896 nahrazeny novými. Vnitř byl opraven hlavně štědrostí zdejšího rodáka Frant. Ševčíka, profesora ve Vidni, a choti jeho. Pořízen obraz sv. Petra a Pavla na hlavním oltáři, vkusné umělecké zábradlí železné, země vydlážděna zdobenými dlaždičkami, a vytvořena křížová cesta. Kolem kostela jest hřbitov; okolí zarostlo starými lipami, které poskytují pěkného vzhledu. Proti kostelu za silnicí stojí fara o poschodí s hospodářskými staveními, po ohni r. 1822 znovu vystavěná. Připomíná se zároveň s městečkem nejprve r. 1269, později velmi často; podací náleželo pánům z Holštýna. Již před r. 1583 přešlo do rukou husitských, a farářem byl tu Jan Šejnoch Murnovský. V 17. stol. proměněna na lokálku a přivtělena kolem r. 1653 do Blanska, odkudž kněží přicházeli sem sloužit mši sv. vždy za 3 neděle, začož farář dostával 60 měř žita a tolikž ovsu. Později zřekla se fara Blanská této kuracie, a obnovena zde r. 1668 přičiněním Kristiana sv. p. Rogendorfa farnost, a farářem stal se Bart. Slatinský, jemuž podřizeny i filiálky v Lipovci a v Ostrově. R. 1672 administroval zdejší farář i Drahaný.

Po delší dobu působili v Jedovnici: Mart. Filip, † 1715 morovou ranou, Frant. Svoboda (1716-1732), Fr. Čoklič, první děkan Jedovnický (1733-1759), Jan Gilg, za něhož přestavěny kostel i fara (1778-1816), Jan Stokláska (1817-1847), Eman. Melnický (1847-1872), Raf. Háek (1872-1891), nyní farář Fr. Tesař. Dávno býval zde i kaplan.

Poznámka: Informace Jana Kniese jsou cenné, leč ne vždy přesné. První zmínka o farním kostele v Jedovnicích je z r. 1385, ne 1269. Kostel nikdy nebyl „jen“ kaplí. Místní název „Na valech“ pro část kostelní výšiny asi nesouvisí s tvrzí, ale spíše pozůstatky hřbitovní zdi zrušené části hřbitova (před věží), které snad byly považovány mylně za zbytek valů. Rogendorf je původní název Krasové. Drahaný jsou vzdáleny 18 km.

2. Historie jedovnického kostela

První písemná zpráva o Jedovnicích je z roku 1251, listina je však považována za falsum. Nezpochybnitelná je zmínka z r. 1268. Jedovnice se rychle staly poddanským městečkem, centrem holštejnského panství. Asi od r. 1350 zde byl zřízen hrdelní soud. Po rozpadu panství Jedovnice ztratily na významu. Od r. 1575 se staly součástí velkého panství rájeckého.

V řídké osídlené oblasti Dražanské vrchoviny vyrostly zhruba v období 1250 – 1300 desítky nových vsí s významným podílem kolonistů z rakouského Podunají. Jedovnice byly v tomto období zřejmě rozšířeny. Po založení vesnic logicky následovalo budování farní správy, tedy i výstavba farních kostelů.

V blízké Bukovince byl farní kostel vystavěn mezi roky 1268 a 1283, v Jedovnicích jako centrální vsi panství lze odhadnout zřízení kostela blíže k roku 1250.

V únoru 2007 byl nalezen při opravě tarasu na místním hřbitově kámen s vyrytým křížem, podle odborníků část náhrobníku z doby kolem roku 1300. (Náhrobník = kámen kryjící hrob pod podlahou kostela, téměř jistě šlechtice.)

Jedovnický farář Mikuláš je zmiňován r. 1385. Roku 1437 je zmíněn patronát farního kostela v Jedovnicích. Ovšem o zasvěcení či stavbě kostela (nebo fary) nevíme nic.

Při pracích na odvlhčení kostela v r. 2005 byl pod omítkou nalezen zazděný architektonický článek z původního kostela, datovaný asi do roku 1500.

Roku 1583 je výslovně zmíněn bratrský farář (majitelé panství patřili k českobratrské církvi). Po třicetileté válce, kdy byl zoufalý nedostatek katolických kněží, byla r. 1653 farnost svěřena faráři s Blanska, mše se zde konala každou třetí neděli. Až 1680 byl jmenován jedovnický farář, ten spravoval i neobsazené farnosti v Ostrově a Lipovci (krátce i ve vzdálených Dražanech).

Původní kostel prošel opravou roku 1590. Další neupřesněná rekonstrukce měla proběhnout roku 1671.

Kostelní věž podle nápisové desky nad vchodem „byla z gruntu vystavěna“ roku 1680, odborníci ji ovšem podle celokamenné konstrukce datují spíše před rok 1500.

V roce 1778 měl podle popisu „úzký a tmavý“ kostel dvě boční kaple – Nanebevzetí Panny Marie (s ní asi souvisí gotická soška Madony), a (patrně) sv. Jiří. V kostele byl dále hlavní oltář sv. Petra a Pavla a boční oltář sv. Barbory (snad jako patronky rudických horníků). Vzadu v kostele byla kaple Božího hrobu. Někde pod kostelem se nacházela i krypta – snad pod dnešním presbytářem. Kostel byl obklopen hřbitovem s ohradní zdí.

Roku 1783 pod vedením faráře Jana Nepomuka Gilga byla zahájena přestavba kostela. Původní byl asi směrem od presbytáře rozebírán a byl stavěn nový, širší. Nové zdivo je smíšené – kámen (asi z původního kostela) a barokní pálené cihly. Nový kostel byl vysvěcen roku 1785.

Při výstavbě nových základů byl překlenut hrob neznámé (jistě významné) osoby – snad faráře, aby nedošlo k jeho porušení. V základech jižní strany je tak pod zemí ukryta klenutá hrobka, nalezená r. 2006, jež nemá na Moravě obdobu.

Po vysvěcení měl hlavní oltář Petra a Pavla, nalevo oltář sv. Jana Nepomuckého a napravo sv. Barbory. Oratoře byly spíše než panstvu určeny hudebníkům. Roku 1802 byly pořízeny nové varhany.

Roku 1787 byla zrušena část hřbitova před věží a vystavěny boční hřbitovní zdi vybíhající kolmo od věže.

Farář Jan Nepomuk Gilg vystavěl i novou faru – práce byly zahájeny roku 1780. Je zachován původní, zřejmě pozdně středověký sklep. Fara byla těžce poškozena požárem roku 1822.

Roku 1822 silně poškodil kostel strašlivý požár městečka - shořela šindelová střecha a všechny čtyři zvony se žářem roztavily. Byly zničeny i varhany a obraz na hlavním oltáři. Pod severní oratoří byl v 19. století zřízen Boží hrob, pod levou je sakristie.

Podobu kostela (i Jedovnic) koncem 19. století významně ovlivnil profesor František Bedřich Ševčík a jeho manželka Františka – jejich nákladem byl např. v r. 1873 postaven hlavní oltář v pseudogotickém slohu, obraz sv. Petra a Pavla namaloval akad. Malíř E. Pirchan z Vídně. Hrobka obou manželů se nachází u jižní hřbitovní zdi poblíž márnice.

Za I. světové války r. 1917 byly sundány z věže 3 zvony – 2 odvezeny k roztavení, 1 malý byl ukryt zachráněn – ale po zpětné montáži postupně umkl - při shoení z věže totiž prasknul.

3. Moderní výzdoba interiéru jedovnického kostela

K nejdůležitější vnitřní úpravě kostela došlo v letech 1962-63, kdy byl zásluhou odvážného duchovního správce P. Františka Vavříčka (1913-1995, ve farnosti působil 47 let) pořízen nový hlavní oltář a výtvarně-architektonicky upraven celý prostor kněžiště (presbytáře).

Na této práci se podíleli mladí pražští umělci Mikuláš Medek (oltářní obraz sv. Kříže), Jan Koblasa (rám obrazu sv. Kříže, celkové řešení presbytáře), Josef Istler (leptaná bílá skla oken v kněžišti) a Karel Nepraš (bílé lakované dřevěné zábradlí, umístěné dnes na kůru). Další úpravy v lodi prováděl brněnský architekt Ludvík Kolek.

V době vzniku se jednalo o jedno z prvních děl moderního sakrálního umění v naší republice. Ve farnosti získaly díky P. Vavříčkovi moderní výzdobu (od zmíněných výtvarníků a brněnského architekta Ludvíka Kolka) i kaple Božského srdce Páně v Kotvrdovicích (1970) a nově postavený kostel sv. Josefa v Senetářově (1971), který byl dokončen už pod zvýšeným „normalizačním“ dohledem.

Jedovnický farář se však při prosazování moderních úprav musel potýkat nejen s nepříznivým režimem. Do prostředí s tradicemi spjaté moravské venkovské zbožnosti byl takto uveden radikálně nový výtvarný projev mladých, tehdy pro veřejnost i v Praze „nepřijatelných“ umělců. P. Vavříček od počátku farníkům trpělivě vysvětloval smysl moderních obrazů a plastik, seznamoval je předem s maketami. Proto lidé v Jedovnicích nakonec tato pro ně neobvyklá díla přijali příznivě.

Každý detail obnoveného interiéru má svou duchovní myšlenku

Kazatelna

z mramorových stupňů naznačuje, že slovo Boží, které se z ní hlásá, je skála, o níž můžeme opřít svůj život. Dvě desky připomínají dvě části Desatera a též dvojí zákon lásky - k Bohu a k bližnímu. Smělé sestavení stupňů vyjadřuje, že víra znamená odvahu.

Obětní stůl

Se svými zužujícími se plochami je znázorněním věty z evangelia: "Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu". (Mt 7,14)

Svatostánek

Je zhotoven z poměděného hliníku a je zlacený. Jsou na něm starokřesťanské symboly dvanácti apoštolů. Uprostřed řady jsou atributy patronů kostela - klíč a meč. Vlevo dole je symbol jesliček, kde začalo Ježíšovo poslání. Vpravo je Golgota, kde Kristus své dílo dovršil. Matná plastika srdce s otevřenou rannou uprostřed spolu s řadou rubínů připomínají, že v pozadí celého díla spásy je nesmírná Boží láska, která je i v našem životě na první pohled málo viditelná.

Svícný

Na oltáři jsou cínové. Zastupují obec věřících a to právě ty, kdo jsou Bohu nejbližší. Sehnutá postava představuje trpícího člověka, druhá zase člověka s pevnou vůlí, který se celým srdcem rozhodl žít podle víry.

Okna v presbytáři

Kulatá okna nahoře vyjadřují radost velikonočního jitra, kdy se začala do světa šířit zvěst o Kristově vítězství nad smrtí.

Spodní okna — paprsky, sbíhající se na hrudi Ukřižovaného, znázorňují Ježíšova slova: "Až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě". (Jan 12,32)

Gotická Madona

Od neznámého mistra pochází podle pověsti z farního kostela v nedaleké zaniklé vsi Housku, který měl být zničen za husitských válek. Znalci dějin umění její vznik ovšem podle provedení datují k roku 1500, čímž je bájný původ zpochybněn.

Z původní výzdoby pochází křížová cesta a postraní oltáře. Vlevo je obraz sv. Barbory, patronky horníků ze sousední Rudice, vpravo je obraz sv. Dominika, patrona přifařené obce Krasová.

Oltářní obraz

Kristova kříže je malován barvami drahých kovů, protože kříž je pro věřícího člověka pokladnicí z níž čerpá útěchu a sílu pro svůj život. Modrá barva vyjadřuje hlubokou naději, kterou Ježíš přináší světu, a zároveň připomíná účast Panny Marie na Kristově utrpení. Modrá vystupuje z temné červeně, jíž chtěl malíř znázornit náš svět, plný bolesti a zloby. Příčné břevno kříže je delší, protože Spasitel zemřel za všechny lidi a moc kříže sahá od věčnosti do věčnosti. Zlato snesené uprostřed připomíná hostii - tělo Kristovo, "obětované za život světa" (Jan 6, 51). Zlato ve středu kříže nás také upozorňuje, že cena kříže je uvnitř. Kdo z něho chce načerpat naději a sílu, musí nejprve pochopit souvislost utrpení Ježíšova se svým vlastním.

Rám obrazu

Představuje lidský život. Řezby znázorňují práci ducha i rukou, radost i bolest, odhodlání i únavu. Horní část rámu naznačuje, jaký by měl náš život být. Všechny řezby zde směřují vzhůru a také my bychom měli stále usilovat o to, co je lepší. Postranní části představují skutečnost. Vládne zde zmatek, jedno druhému překáží a některé řezby z rámu vybočují. Také v našem životě se mnoho námahy a úsilí ztrácí do prázdna a jsme plni neklidu. Pouze víra v Ukřižovaného dává našemu snažení smysl. U paty kříže nalezne všechno svůj pokoj. To je vyjádřeno dolní částí rámu, kde jsou řezby vyrovnané a nehybné.

Vstupní dveře

Se symboly apoštolů Petra a Pavla (zkřížené klíče a meč), vnitřní brána a dveře v lodi jsou od brněnského umělce Ludvíka Kolka. Ten navrhl také okna v lodi.

Okna v lodi

Obrácení sv. Pavla je v zadu vlevo. Šipkami směřujícími dolů znázorňuje padající postavu a zároveň vnitřní proměnu Šavla (pronásledovatele) v Pavla (kazatele).

Smrt sv. Pavla je na téže straně vpředu. Popravčí meč se pro Pavla stává cestou k novému životu, který nám získal Kristus ukřižovaný a vzkříšený. Proto má meč podobu vítězného kříže.

Povolání sv. Petra je naproti vzadu. Loď, moře s rybami a klíč připomínají chvíli, kdy Ježíš ustanovil galilejského rybáře za prvního z apoštolů a svěřil mu " klíče nebeského království". (Mt 16, 19)

Smrt sv. Petra je vpředu vpravo. Slzy v pozadí připomínají Petrovu celoživotní lítost nad tím, že třikrát zapřel svého mistra. Proto se necítil hoden zemřít jako on a na vlastní přání byl ukřižován hlavou dolů.

4. Ostatní obce farnosti:

Kotvrdovice - Kaple Božského Srdce Páně

Byla kaple vystavěna v období 2. světové války vedle stávající zvoničky. Stavbu financovali a provedli svépomocí místní občané. V roce 1966 byla provedena přístavba presbytáře a sakristie.

V roce 1985 byl odstraněn původní dřevěný oltář a instalován nový obětní stůl, ambon, svatostánek a oltářní obraz včetně mramorové plastiky okolo něj. Interiér presbytáře (obětní stůl, ambon, svatostánek) navrhl Ludvík Kolek. Nejvzácnější a nejobdivovanější je ovšem oltářní obraz Mikuláše Medka (1926 - 1974) s názvem Božské srdce. Obraz získal od autora dlouholetý jedovnický farář P. František Vavříček.

Krasová

V obci není kostel ani kaple. Krasovští začali spontánně slavit hody jako připomínku na přejmenování obce 10. srpna 1946 (původně Rogendorf). Patrně proto svěřil tehdejší farář P. Vavříček ves pod ochranu sv. Dominikovi (církevní svátek 8. srpna).

Rudice - nová kaple sv. Barbory a stará kaple sv. Antonína

V Rudici se nachází malá kapička zasvěcená sv. Antonínovi. Myšlenka na výstavbu nové, větší kaple vzchází od dlouholetého jedovnického faráře P. Františka Vavříčka již v 70. letech 20. století. Doba však budování sakrálních staveb nepřeje. Po pádu komunismu v r. 1989 se začíná myšlenka nové rudické kaple rozvíjet. V roce 1990 je biskupem posvěcen základní kámen. Pak nastává zdlouhavé období výběru projektu, výběru místa pro stavbu ...atd., které končí zahájením stavby 24. 6. 1999. 21. září 2002 se koná slavnostní mše svatá u příležitosti otevření kaple sv. Barbory. Kaple je majetkem římskokatolické církve, slouží však i různým církvím v Rudici a zejména jako obřadní síň pro všechny občany.

Kapli navrhla Ing. arch. Petra Vorlíčková z Brna. Stavba je kompozicí dvou hmot: cihly a kamene. Samotný prostor je nesen ve čtvercovém půdorysu, otevřený krov je vytvořen křížením dvou uskočených sedlových střech a je rozepřen pomocí čtyř modřínových kmenů v interiéru kaple. Volný čtvercový půdorys umožňuje variabilnost vnitřního prostoru. V presbytáři je umístěn oltářní kříž od brněnského výtvarníka Patrika Vlčka, představující oslaveného Krista Krále. Autorkou návrhu vnitřního vybavení je rovněž Petra Vorlíčková. Ke kapli přiléhá vertikální hmota zvonice. Jako zdivo byl použit vápenec z místních zdrojů, střecha je kryta šedou břidlicí.

Senetářov – kostel sv. Josefa

V roce 1855 byla v obci postavena kaplička zasvěcená sv. Josefu. V roce 1891 byla tato kaplička opravena a rozšířena. Na místě této kapličky stál dříve 2 m vysoký kamenný kříž a socha sv. Josefa vytesaná z kamene.

Za druhé světové války, v roce 1944, byli senetářovští občané nuceně vystěhováni kvůli rozšiřování vojenské střelnice. V této době vznikla myšlenka a později i slib postavit novou velkou kapli v případě šťastného návratu. Tento slib mohl být naplněn až na přelomu 60 a 70. let 20. století. Z dnešního hlediska se velmi chytře roku 1968 využilo určitého politického uvolnění a byl zadán úkol na vypracování plánů na novou kapli brněnskému umělci arch. Ludvíku Kolkovi, který je rovněž autorem oltářního triptichu. Tyto plány byly v roce 1968 schváleny a v témže roce bylo vydáno povolení novou kapli vystavět, neboť stará kaple mimo jiné překážela v rozšíření silnice Blansko-Vyškov. V červnu 1969 byl za velké účasti věřících položen základní kámen kostela s nápisem: "Ve jménu Páně".

Stavba trvala pouhé dva roky. Účastnila se jí řada senetářovských občanů i mnoho věřících ze širokého okolí, kteří odpracovali množství brigádnických hodin zdarma. Hybnou silou celé stavby byl tehdejší jedovnický farář P. František Vavříček, který má bezesporu největší zásluhu na tom, že kostel byl nakonec postaven. V červnu 1971 byl kostel dokončen. Ve dnech 25. a 26. června 1971 byla budova staré kapličky odstraněna. Autorem křížové cesty je známý malíř Mikuláš Medek. 11. července 1971 byla v novém kostele sloužena první mše svatá. Původně měl být kostel vysvěcen brněnským biskupem - a nyní citace z obecní kroniky: "...ale z neznámých důvodů z toho sešlo." I přesto se otevření nového kostela zúčastnilo cca 15 000 věřících z celé tehdejší ČSSR. Otevření kostela se stalo velkou církevní slavností, při které bylo také mnoho atrakcí. Oficiálního posvěcení se kostel dočkal až po 20 letech, kdy při příležitosti svěcení nových varhan byl také konečně 7. července 1991 posvěcen i nový kostel sv. Josefa brněnským biskupem Vojtěchem Cirklem.

Vilémovice – kaple sv. Petra z Alcantary

V roce 1715 se rozšířila morová epidemie, která měla za následek velké množství obětí (zemřel i jedovnický farář). Jako poděkování těch, kteří přežili, byla ve Vilémovicích zbudována roku 1725 nová kaple zasvěcená sv. Petru z Alcantary. V interiéru kaple je umístěna nová křížová cesta (ke 14 zastavením je přidáno ještě zvláštní úvodní a závěrečné zastavení). Od doby založení kaple se také konají tradiční poutě vilémovických farníků na Svatý Kopeček u Olomouce.

Vzhledem k tomu, že svátek sv. Petra z Alcantary je 18. října, uvažoval farář P. Vavříček o přesvěcení na kapli sv. Anny, aby se hody přesunuly na vhodnější termín – důsledkem této neuskutečněné snahy je to, že v kapli uvidíte oltářní obraz sv. Anny namísto obrazu patrona.

Ostrov u Macochy – farní kostel sv. Máří Magdaleny

Zmiňován je spolu s jedovnickým poprvé r. 1437, vystavěn však byl pravděpodobně rovněž ve 2. polovině 13. století. V jeho jižní stěně byl při opravě roku 2004 nalezen zazděný gotický portálek s ostěním z neopracovaného hrubého lomového kamene.

Před roku 1600 se stala ostrovská fara bratrskou, později zanikla a farnost přešla roku 1630 jako filiálka do Jedovnic.

Roku 1650 zachvátil Ostrov velký požár, shořela část vsi, kostel i fara. Poustevník z Ostrova sbíral almužny a z této pomoci byl kostel znovu opraven.

Roku 1785 byl ostrovský kostel od jedovnického odloučen a v Ostrově byl ustaven lokální kaplan. Téhož roku byla vystavěna nová fara z kostelních peněz za 1161 zlatých, opět byla zřízena lokálie, která roku 1797 byla přeměněna na faru samostatnou. Roku 1799 byla ke kostelu přistavěna věž a v roce 1785 byl i rozšířen kostel. K dalším opravám kostela došlo v roce 1848.

5. června 1851 při bouři blesk roztříštil věž a zapálil ji. Požár byl tak silný, že se rozlily i zvony. Nejstarší zvon z roku 1550 měl kromě letopočtu i nápis: "Verbenum-Fomini - manet in acternem" - "Slovo Páně zůstane na věky." Druhý zvon pocházel z roku 1746.

Roku 1902 byla nadstavěna kostelní věž o 2,8 metrů a byly instalovány věžní hodiny nákladem 1177 zlatých.

Za II. světové války byly zvony odevzdány - menší z roku 1928 darovaný knížetem Janem Lichensteinem, dále umíráček z malé věžičky a posléze i největší zvon Jana Křtitele. Po válce se vrátil pouze menší ze zvonů.

5. Stručný výpis událostí jedovnické farnosti od roku 1935

1938 - 4. prosince byl vysvěcen rozšířený hřbitov.

1942 - *19. března zasvěcení Senetářova pod ochranu svého patrona sv. Josefa, „...jemuž celá obec slavnostně slíbila pro případ, že ke stěhování nedojde, nebo že se šťastně vrátí, že postaví novou nebo aspoň opraví starou kapli svatého Josefa. Tento slib nebyl sice zapsán, ale byl slavnostně pronesen před sochou sv. Josefa v Jeho kapli a potvrzen společným sv. přijímáním celé obce.“* Tento slib byl obnovován i v roce 1943 a 1944.

26. listopadu byly do sběrný Moravská Ostrava odevzdány 2 zvony 472 kg a 322 kg.

30. srpna byla posvěcena kaple v Kotvrdovicích. Oltář nákladem 10.000 Kč byl pořízen v Olomouci.

1947 - v červnu 1947 nastoupil jako farář František Vavříček, narozený 25.10.1913 ve Čtyřech Dvorech farnost Prosetín, dřívější farář v Krásném u Poličky.

Provedení generální opravy fary (omítky, podlahy, okna, okapy a vodovod). V Kotvrdovicích byla pořízena a posvěcena nová křížová cesta

1948 - z obavy ze zřícení byla opravena a navýšena věž o 4 m na nynějších 36 m. Zřízení kanalizace kolem kostela a odkopání 1 m terénu na severní straně kostela z důvodu vlhka v kostele (snížení až na úroveň pohřbů). Bylo odvezeno 350 koňských fůr hlíny.

1952 - pořízení nových varhan. Opravení křížové cesty – tyrolská práce z alpské kosodřeviny.

1954 - pokrytí kostela novou krytinou a pořízení topných těles do lavic.

1956 - vyrovnání terénu před kostelem (150 t materiálu) a položení drobných žulových kostek. Pořízení hřbitovních bran. Toho roku hřbitov přechází do správy MNV v Jedovnicích.

1957 - pořízení nových věžních hodin s elektr. natahováním. Nová omítka na celý kostel, nové okapy a jejich svedení do kanalizace. *„Všechny dělníky, kteří pracovali na kostele, jsme stravovali na faře z vlastních prostředků našeho hospodářství. Během let kousek po kousku jsme také přitom opravili zed' kole farní zahrady.“*

1960 – oprava hřbitovní zdi na straně márnice

1963 – bylo přikročeno k úpravě hlavního oltáře podle návrhu mladých pražských umělců - Mikuláš Medek, Jan Koblasa, Karel Nepraš a Josef Istler a pořízení nového rampového osvětlení.

„Nový oltář byl nákladný, ale ukázala se při jeho budování nevšední štedrost farníků, kterou jsme nezakusili při žádné jiné opravě. Všechny práce dělnické i stavění lešení i těžké dlabání pro nové elektrické vedení vykonali farníci zdarma. Zvlášt' vydatně pomáhal kostelní hospodář Bohumil Grim, dělník v Jedovnicích a Rudolf Sedlák dělník v Jedovnicích.“

1964 – na vánoce pořízen nový svatostánek z poměděného hliníku, silně pozlaceného.

1965 – na Velikonoce dány nové svícny. Jsou cínové, porhodiované.

1966 – byla zvětšena kaple v Kotvrdovicích a zbourána nepoužívaná zvonice. Také dány nové dveře a okna.

1967 – byly posvěceny 2 nové zvony o váze 690 a 370 kg

1968 – primice senetářovského rodáka P. Josefa Zouhara za účasti 8 000 lidí

1969 – začátek stavby nového kostela v Senetářově. Architekt Ludvík Kolek a ing. Otakar Vrabec. Kopání základů a přípravné práce. Vyplaceno 850 000,-Kč

1970 - na kostele v Senetářově odpracováno 11 000 hodin a proplaceno 550 000,-Kč.

Ve farním kostele dokončena úprava presbytáře dle nové liturgie. Nový oltář s celistvého kusu rumunského mramoru, ambon a svatostánek.

1971 – *„S Boží pomocí jsme dokončili stavbu nové kaple v Senetářově a 11. července jsme měli v nové kapli první bohoslužby, při nichž koncebrovalo 10 kněží, rodáků ze Senetářova.“*

Zbourání staré kaple v Senetářově a přemístění kříže a sochy sv. Josefa

1972 – v Jedovnicích vykopána jímka na naftu, pořízena nová velká zdvojená okna a též okna na oratořích. Zasazeno 9 nových dubových dveří.

1974 - v Jedovnicích dány nové dveře a brána u hlavního vchodu. V kostele odkopána vlhká omítka, vyzděny větrací kanály až nahoru k oknům a kostel byl vymalován.

1976 – 4 nová okna v lodi dle návrhu L. Kolka. Zábradlí od oltáře přemístěno na kůr.

1977 – Vilémovice nová dlažba, nový kůr, oltář, ambon a hlavní dveře.

1979 – nová elektroinstalace na faře a nové dveře.

- 1980** – Kotvrdovice – nová venkovní omítka. Oltář obrácen k lidem, do kaple dán Medkův obraz, nové osvětlení a vymalováno.
- 1981** – v Jedovnicích položena nová dlažba z rumunského mramoru.
- 1982** – položeny obkladní desky kolem vnitřku kostela a za nimi zavedeny větrací prostory.
- 1983** – 28. srpna svěcení nových varhan. Biřmování 110 biřmovanců.
- 1984** - opravena omítka na celém kostele, nové okapy, nová vazba a krytina nad Božím hrobem. Koupeno 6 kubíků dubových fošen na nové lavice.
- Senetářov – pořízen reliéf sv. Josefa od L. Kolka a dána socha gotické Madony od ak. malíře Františka Sysla.
- 1985** – Jedovnice – 24. srpna oslavy 200 let posvěcení farního kostela.
- Rudice – oprava kaple, nová střecha, okapy, upraven oltář.
- 1987** - Jedovnice – oprava kříže u kostela.
- Kotvrdovice – mozaika kolem obrazu, nový svatostánek a osvětlení.
- 1988** - Vilémovice – nová křížová cesta od Sabiny Kratochvílové, nový zvon se zvoněním a oprava věže.
- 1989** – v červenci přichází kaplan P. Václav Trmač z Tišnova.
- 1990** – Senetářov – přemístění sochy sv. Josefa.
- 1991**- Senetářově 7.7.1991 posvětil biskup V. Cikrle nové varhany od firmy Žloudek – Kubát. Zavedení plynu do kostela.
- 1992** – plynofikace kostela.
- 1993** – *„Kolem stavby kaple v Rudici se všechno vleče a lidi ztrácejí trpělivost. Ani se jim nedivíme.“*
- 1994** – *„O prázdninách v důsledku ucpané kanalizace došlo k vytopení kostela. Voda ze hřbitova tam vnikla Božím hrobem. Všude bylo plno bláta, musely se odklidit lavice a sušit všechny koberce.“*
- 1995** – 25. ledna zemřel Mons. P. František Vavříček, zdejší farář. Co v naší farnosti za těch 47 roků působení mezi námi vybudoval a jakým nám byl vzorem, ví nejlépe každý sám.
- 2005–2007** - práce na odvlhčení kostela
- 2007** – práce na odvlhčení fary